

EsCa d' Inca

Lladrará cada diunenge mentres li donin que menjar

Administracióe Imprempta: S. Francesch, 23.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM

PAGO PER ADELANTAT

*P. Ramon Galery de la
Marina Ribera
Palmas*

Notes de ma cartera 1898

LA REPATRIACIÓ DELS PRESONERS DE L'ESQUADRA CERVERA

Sembla qu'era ahir, mes ja son passats anys y el recort román a ma memoria qual el primer dia.

Era un dematí plovió y ventós del mes de Septiembre, el dissapte de la diada de Sant Miquel, a redòs, se veyá guaytar el sol per entre la negra ennigulada que tapava el cel; de tant entant, els niguls deixaven caure gotes grosses com a llienties; semblavan llágrimes de ternura, acompanyades del planyvol ciulo del vent que, topant, passava per entre els texits de cordes dels barcos y fils dels cordells de coure portadors de l'electricitat.

Era a n'el port de la capital de l'Illa de Menorca, aquelles marjades netement emblanquinades, fent serpetjant pujades y com a curúculs aquells aplechs de cases, també engalanades ab blanques túniques, alçades a la vora dels serrats penyals, donaven un aspecte trist, com a de cementiri de llarga filada de tombes, a la coloma blanca del Mediterraneu, a la ciutat mahonesa, y reflectint dins les crestallines y sempre tranquilles, a lo més rissades aigos del seu port, els negres niguls qu'esquinats s'escampaven, feya més pesarosa l'angunia del cor condolit de la gentada nombrosa, qu'allá esperava uns al paysa, altres a l'amich, al company d'infantesa que tornaven ab la vergonya de la derrota, qui feya vermelletjar les galtes d'aquells joves mariners de l'esquadra qu'allá a Santiago de Cuba, a les ordes del Admirant Cervera, s'aforá devant el número més potent dels nort-americanos.

Però ¿quí tornava; quins eran els que contarian la desgracia y nós, farían plorar als morts d'aquella tragedia? ¿Quantes mares impacientes esperarien noves del seu fill presoner de guerra, atravessat per les bales, rostit demunt la cuberta del seu barco engolit p'els tiburons?

¡Ay! tapem tanta negrura y tristesa, dexem als orfens plorar llur desgracia, a les viudes llur soledat y a les mares la perdua del tros de les seues entranyes. Que plorin tots, qu'el temps pren part ab el seu dol, gemegant les cordes de les gabies y plorant los niguls clares grosses y acompassades gotes y presenciem l'arribada dels sobre-vivents de la derrota.

Aquell dia més que may, geyen tranquiles les aygues del port mahonés y qual mirall purissim, però endolat p'el negre reflex dels nubols, en éll si veyen retratades les costes del contorn; el vapor correu pronte doná la volta a la darrera cala qu'el dú a n'el seu fondetjadó, la seua andadura era tranquila y majestuosa, tota la cuberta venía plena de passatjers.

Al presentarse a la vista el barco, totes les mirades foren dirigides a éll escudrinyadores, cercaven entre aquells passatgers; tothom esperava una cara coneguda que l'informás, un fill que no havia de veure, o un jermá a n'aquí havia de plorar.

Un crit destrossador sortí d'entre la multitud; dues dones endolades, com a loques corrian, s'obrien camí per entre la gent, eran una mare y una filla, qu'havían per lut a un fill a n'el seu jermá, qu'havían plorada la seua mort y

comparexía ab aquell barco sa y bo a caseua per axugá les llágrimes d'aquella familia inconsolable.

Posá la sola el barco y un torrent desbordat envestí, dos caramulls de carn humana s'abrassava ab abrás d'amor, jo vaitx quedá mut devant aquell enternidor quadre gravat a me memoria per sempre; els braus mariners que poch mesos abas s'investían per lluitar ab fieresa destrossadora, aré s'abrassavan ab les de jermanor y tendresa; en cel seguía deixant caure aquells llágrimes de tristor per la commiseració humana.

Ben hage la pau y jermanor, y descansin en ella els morts d'aquell dia de guerra.

M. Malferit

La Belenguera

La Belenguera fila, fila
La Belenguera filará
Cansó popular.

La Belenguera misteriosa,
com una aranya d'art sotil,
buyda que buyda sa filla
de nostra vida traui lo fil.
Com una Parca, bé cavila,
texint la tela per demá.
La Belenguera fila, fila,
la Belenguera filará

Girant la ullada cap envera,
guayta les ombres de l'avior,
y de la nova primavera
sab ahont s'amaga la lievor.
Sab que la soca més s'enfila
com més endins pot arveia.

La Belenguera fila, fila,
La Belenguera filará.
Quant la parella ve de noces,
javeu y conta sos minyons,
veu com devalian a les fosses
els qui ara viuen d'usions.
Es qu'á la p'issa le la vila
surta a riuere y a cantá,
La Belenguera fila, fila,
la Belenguera filará.

*Belugant l'aspi, el fil capdella;
y de la patria la visió
fa bategar son cor de vella
sota la sarja del gipó.
Dins la profunda nit tranquila
destría l'aua qui vendrà.
La Belenguera fila, fila,
la Belenguera filará.*

*De tradicions y d'esperances
ix la senyera pel jovent,
com qui fa un vel de novianes
ab caballeres d'or y argent
de l'infantesa qui s'enfla,
de la vellura qui se'n vá...
La Belenguera fila, fila,
la Belenguera filará.*

JOAN ALGOVER.

Un pastor y un micer

Axò era un pastor que sempre demana-
va doblers a l'amo, y l'amo li deya:

—No'n tench.

—¿No'n teniu? arribá a dir es pastor.
Ara heu vorem si'n tendreu.

Topa un mercader, li ven sa guarda y
cobra.

Se'n va a l'amo y li diu:

—Mirau, ja no importa que me'n doneu
de doblers. Ja tENCH cobrada tota sa solda-
da.

—¿Que dius que farás?

—Que le tENCH cobrada tota.

—Però ¿com pot ser axò?

—Jo us ho diré. Com vos sempre me de-
yeu que no teniu doblers y jo n' via de
mester prou, he dit: Qui té plats pot fer
tests. ¿Diu l'amo que no té doblers y té sa
guarda? Li vendré sa guarda, y axí cobra-
rem.

—Y l'has venuda? digué l'amo tot tras-
tornat.

—Com dos y dos fan quatre.

—Com l'amo va veuré que deya ver, se
posá fet un dimoni.

Flastomava, renegava, feya potadetes,
treya foch pes cauals.

Y la cosa no quedá asuxí.

Ell y es seu fiy aplegan es pastor, y li
donan una planissada de mort, qu'es pen-
saven haver fet llarch.

Es pastor, axí com pogué, se'n va a con-
tarho a un micer, perque'l defensás.

Es micer hi pensá una estona, y diu:

—Mira, gonyarem si fas lo que't diré.

—Diga.

—Ido tú, per més que't pregunten y que't
demanen, no has de donar altre costesta
que fer ¡beee!, y já vorás que't dirá de be.

Duen sa questió a n'es tribunal, y s'hi
presenten es micer y es pastor y l'amo y
es fiy de l'amo.

Y es pastor boca closa.

Es micer comensa 's seu sementer con-
tra l'amo y es seu fiy, que merexien penjar
perque havían atupat tan fort es pastor, que
l'havían dexat per mort, y que per amunt
y que per avall.

Es jutje se posa a preguntar es pastor, y
pregunta d'assí y pregunta d'allá, y es pas-
tor que no més responia:

—¡Beee! ¡bee!

—¿Que será ssò? diu es jutje. ¿Y aquest
homo que voldá fer burla de mí?

—No, senyor diu es micer. Es que fou
tan forta sa tupda, que ha perdut es con-
versar, y no me li recorda lo que fan ses
euveyes.

Y aquí 's polisó respongué més fort y
es ¡uerdat:

—¡Beee! ¡bee!

—¡Basta! ¡basa! diu es jutje.

Y condemná l'amo y es seu fiy en costes,
que les hagueren de pagar un dobler de
munt s'altre, y javó sa guarda manco, per
més burla y afronta.

Es micer y es pastor se'n van tot xalets:
es micer xarrantpels colzos, y es pastor
boca closa.

—Anem a ca-eua, diu es micer, y me
donarás lo que'm toca.

—¡Beee! va dir es pastor.

—Dexa anar el belar, que ja no es ho-
ra. Es pactes son que, si guanyavem, mos
haviám de partir es doblers de sa guarda.
Hem gonyat? Idò n' hi ha la mitat de
meus.

—¡Beee! torná fer es pastor.

—No'm vengas ab xirimindangues ara
tú, diu es micer, més de mitx cremat. Ha-
la depressá a ca-teva, y ja fer partions! Ca-
das, tú que tenga lo, qu' es seu.

—¡Beee! ¡beee! ¡beee! torná fer més fort
es pastor.

Que me'n direu?

Ell be sucá 'ls ays es micer, be recapito-
letjá, be le hi digné a n' es pastor, y le
hi torná dir, y l'acompanyá a caseua, y
li feu amenasses, y li va moure un rabun-
bori; però ell no 'l va treüre des ¡beee! a
n' es pastor.

Es micer, tot cremat, se'n va a contar-
ho a n' es jutje, y es jutje, li digué:

—¿Y qu' encara bela?

—¡Si, senyor! respon es micer, però be-
la de traydoria.

—Idò, digué es jutje, també haurás de
belar tú, però de bon de veres.

Y es micer hagué de ferho axí.

Per axò deu esser que quant un no ha
pogut cobrar, diuen:

—Encara bela.

No hi ha remey: es qui estan posats per
donar conseys, s'hi han de mirar en so
donarlos, si no volen que los surta qual-
que floranco com manco s'ho pensarán,
que los fassa veure estels de bell de dia.

Qui sembra caris, cuy espines.

Antoni M.ª ALCOVER Píre.

Veritats d'en Pere Taleca

Sa teua carta Clement
vaig rebre; es cosa ben certa,
obrir-la y quedar uberta
va ser cosa d'un moment.

Vaig resoldre de seguida,
sense gens de cabiflà,
a ella no contestá
fins després d'esser llegida.

Bé te puch assegurar
Clement amb una plomada;

que's cosa ben aprovada
que tothom viu des menjá.

Si per cas hey ha qualcún
que no meng de tot lo dia,
li diu sa gran majoria:
que s'ha quedat en dejú.

També es cosa ben segura;
tot aquell que vol está
sense beure ni menjá,
ei duen a descansá
a sa freda sepultura.

Més te puch di en veritat
(amb axò estich ben fort),
que's Congrés ha decretat:
que ningú pot s'enterrat
fins després que sia mort.

Ja veus d'aquesta manera
viure aquí es un xalá.
Cuant te'n vas a passerjá,
ningú veurás camina
en sos peus girats derrera.

Una de ses coses bones
que te aquest poble Clement,
es que té molta de gent,
que's compon generalment
d'homos, nins, atlots y dones.

Més te dig p'es teu conhort,
que si vens qualche vegada
a n'aquesta terra honrada;
tens sa vida assegurada
fins a s'hora de la mort.

Cad'a y per devés Nadal
fa un fret sense consol;
per Agost y Juriol
fa una caló infernal.

Si axò te fa bon efecte
y vols vení aquí está;
si n' ets un bon subjecte
jamay te faltará es pa.

Jaume Puigserver.

Carta uberta

Sr. Director d'Es Ca d'Inca.

Benvolgut Sr.: Entusiasmat y ple d'ad-
miració devant el colossal, impondérable,
costosíssim e imprescindible oferiment
que, (segons acap de lletgir en una elo-
cuentíssima, clásica e inimitable proclama-
dirigida a los habitants d'aqueixa privile-
giada Ciutat,) l'heroica y glorióssima So-
ciedad de resistencia, titulada *La Justicia*,
acaba de fer a l'humanitat inquera, me-
diant una Camilla, o Llitera, per traspor-
tá ferits, coixos o baldats a la seua casa;
me perne'i que li espresi publicament la
meua admiració y entusiasme.

Que valen devant aquest oferiment to-
tes ses Instituciones que los «*espíritus afer-
rados a lo tradicional, sin renovaciones ó
mudanzas, y, por consiguiente, engreidos
en su ideal al extremo pernicioso y re-
fractario a todo progreso...*» han realiat
y están practicant a favor d'els pobres, fe-
rits y desgraciats per medi de les Conferen-
cies de S. Vicens; del Pa dels pobres de S.
Antoni, d'els hospitals, hospicis, Inclu-
ses, Cases de locos, de veys, de orles... de
tants y tantes com están funcionant cada
dia y per totes parts, que no mareixen la
pena de ser anomandes, y que per vergonya
y humillació no gosen casi treura a rotlo
els seus ignorants, retrógados y aferrats
propagandistes a lo tradicional?

¡Verament poren consolarse y estar gloriosos, inflats y satisfets de la seua colossal empresa, el Socis de *La Justicia*, segús de que el seu oferiment, desembolsos y sacrifici estarà sempre a sa major altura del progrés y civilisació possible; y que tots els qui no alabin, admirin y proclamín a sò de trompeta, el seu oferiment, no serán mes qu' uns calumniadors, envejosos e indignes de sa famosa, humanitaria, progresista il·lustrada y gloriosíssima Societat de resistencia del gremi de sabaters, titulada *La Justicia*!

Llástima qu'el seu envidiable exemple no s'escamp y propagui per tots els llogarets, pobles, ciutats, capitals, reynes y nacions de tot el mon conegut y a conèixer!

Per part meua, no sols los don sa més cumplida y entusiasta En-hora-bona, sino que també m'oferesch a contribuï ab alguna cosa, si, com se mareix y te aguanyat, resolen alsarlos algun monument sus-mitx de la més gran Capital de la terra, o dalt sa montanya més alta de la mar.

Son affim.

Ll. T. N.

Inca 21-VIII-3.

CRONICÓ

Dia 8.—Aygo a portadores per tot Mallorca y a algunes parts acompanyada de calabruix com a nous. Ha fets molts de mals materials.—El pobles de Lloseta, Costitx, Maria, Alcudia etc. celebran se seva festa que s'aygo los desberata.

—El Rey y sos acompanyants arriben sense novedat a Soria. També se fan festes per llarch.

—El president del Senat senyor Azcárraga visita s'arsenal del Ferrol.—A Sant Sebastiá hey ha batalla de flors, fochs d'artifici y concurs de carruatjes.—A Badalona fan un mitin carlista.—De Estella fuitx es quefe de Correus y Telegrafos, ab vuit o 10.000 pessetes de sa recaudació.

—Quant sortia de Belgrado el rey Peré l'apre legaren y tiraren algunes bales a n' el seu cotxo.—La ciutat de Sant Miquel de Yucatan (Estats Units) ha estat destruïda per un fiabló.—El Rey d' Inglaterra ha nombrat almirants de la seva marina als sobirans de Portugal y d'Alemanya.

Dia 9.—Es molt comentada sa visita del senyor Cobián a don Antoni Maura, per creurerla relacionada ab la presidencia del Congrés. En Villaverde el desment diguent qu'el president del Congrés será en Romero Robledo, d' acort ab en Silvela y en Maura y ab els vots dels seus amichs.—El Rey y els Prínceps arriben a Valladolid ahont los fan una brillant rebuda.

—Está reunit a Viena un Congrés interparlamentari, al que asisteix el delegat espanyol senyor Marcoartú.—Res de nou de s'actitut de ses potencies devant sa sangrívola guerra de Macedonia: arriben, en camvi, des lloch de sa lluitaa noves aborrone-dores; es turchs fan sa guerra a foch y a sang; més de 50 pobles tenen destruhits,

deixant els cristians ab fam y sense foganya

Dia 10.—Els repatriats fan un mitin pera demanar que les sien pagats els seus alcanses.—A Valladolid el Rey visita els cortés, s' Universitat y algunes iglesies; en son honor se fa una funció de gala a n' es teatre.

—A pesar de les negatives dels telegrames oficials se confirma s'existencia de sa peste bubònica a sa ciutat de Marsella; ha-guent ocorregut fins ara 5 morts y 18 atacs a s'hospital «Margalida» ahont s'han preses moltes precaucions.—Una partida de 400 bulgaros, manats per oficials del ecersit, ha passat sa frontera. S' anuncia qu'els revolucionaris enviarán un *memorandum* a ses potencies protestant de ses crueldats des turchs.—Escatòlics de Marsella han uberta una suscripció pes seu arquabisbe, que va esser privat de sou. Sa suscripció puja dea vegades més, qu' es sou que li dava es Govern.

Dia 11.—A Palma axí com corrien moltes veus, de que sa peste també s'havia declarat a Alger, lo mateix que a Marsella, es Governador convoca sa Junta Provincial de Sanidat, la que prengué moltes y acertades mesures preventives,

—Asseguren que a Madrid hey ha 15.000 obrers sense trebay, y tenen pòr que per s'hivern no aumentin més.—S'en va de Madrid a Marsella, es director de Sanidat, pera estodiar sa peste bubònica.

Dia 12.—Entrada de fosca va fer un pe-rey de barrumbades fortes de tot, es carrers pareixien torrents.

—Es descubrimet dels auters d'una estafa de 50.000 duros leta a Madriten s'estiu de 1901, de que va esser victima un tal *Cantínero*, es l'asumpto de tots els periòdichs. Son tans es personatjes y sa confusió qu' existeix en aquest assumpto, qu' es imposible concretarho.—A Valladolid el Rey posa primera pedra de sa Granja agrícola esperimental, pronunciant un discurs en favó de s'Agricultura.

—Els turchs asseninen un destacament de 300 insurrectes macedonis. Els corresponsals telegrafien horrors, encare més espantosos que aqueixa inicua salvatjada, que contempla impávida l'Europa dels governs poderosos y progressins.

Dia 13.—A Capdellá es torrent «des mal companyó» s'en dugué un homo, trobant-lo mort a «s'empeltada» de Son Alfonso.—Es «torrent gròs» des Molinar també duya un homo que va esser salvat.—A Ibiza han fet un assassinat y es jutjat ha posat sa ma demunt un sospitós.

—S' estafa del *Cantínero* es s' actutlidad del día. Però més que de s' estafa, se parla de s'escandelosa participació de que com autors y encubridors, hey figuren acreditats policíes y dames aristocratiques —A consecuencia d'una grave operació quirúrgica, mor a Madrid el torero Reverte; Aquí arriben a parar tots aquets *diestros*!

—A Marsella continua localisada sa peste, creguent que desparexerá pronte.

Dia 14.—La familia re. l visita sa ciutat de Medina de Campo partint després cap

a Sant Sebastiá, donant per acabat es viatge regi.—En Gasset inaugura a Cieza (Murcia) ses obres des pantano d'Alfons VIII, pronunciant un discurs.—De real orde se donen ses gracies a s'Ajuntament de Barcelona p'es seu complet y ben dispost servici de Sanidat.

Dia 15.—El Governador civil sortí de Palma cap a Mahon, ab objecte de visita es lazareto y veure quines condicions sanitaries reunia, y denuncia qualsevol incorrecció que notás.

—A Madrid se celebra sa solemne apertura dels Tribunals, llegint es ministre de Gracia y Justicia un discurs sobre aquella part de nosira legislació que no respònd a ses realitats des fi juridich. Es fiscal des Suprem lletgeix sa memoria de costum.—A Murcia se fan jochs florals.

—A Marsella avuy no més hey hi ha una nova invasió de peste. Es demés atacats milloren molt depresa.—A Lisboa se sent un terra tremol, causant gran alarma però no desgracies.

Es CRONISTA

Lladrades y moxonies

El gremi de sabaters que componen la societat de resistencia titulada «*La Justicia*» (socialista) (*) *respetando un acuerdo de los obreros de la misma que celebraron por primera vez la fiesta del trabajo el 1.º de Mayo de 1902.* han oferit a la ciutat d'Inca, una llitera per tresportar els que tengan qualque desgracia fora de caseva.

No porem menos d'alabar la bona voluntat dels sabaters; aixís vendrán a simular les societats de la Creu Rotja; encare que la falta de tal llitera, no es una nessesidat sentida.

Quant convendrá qu'els nostres heroes la tengan ben preparadeta, será l primer día de Maig, quant se celebri la festa del trabay, qu' els obrers socialistes y els sabaters de *La Justicia* respectan tant; y no ns diguen mals intencionats, puis tothom sap, qu'en tal día, la fiera socialista sol tenir males voltes y mals arrambatjes.

Si s'ajuntament no havia feta *llitera*, per no esser una nessesidat sentida, ja l han sentida aquells que p'els Maig passat anavan alts de barret.

Diumenje, a n' el teatre de la societat «*El Círculo*», havian de rompre una pedra de 100 kilogrames de pes demunt el ventre d'un home. El públich protestá del selvatje nombre, que sols lo havian anunciat per fer una inocen-

(*) De les fulles qu'han repartides.

tada; però uns quants amichs del socialisme, la volian veure bossins, fort y no't mogues, demunt sa butza privalegiada.

¿Es que devían frissar d'estrenar sa camilla?

Densá qu'els inqueros son ciutadans no van de camp. No sabem si tenen por del sol o de l'aigo; lo qu'es cert es qu'els jornals dels bracers han pujat y el conrar avuy en dia costa un sentit.

Dones camperes si que se'n troban poques. En camvi anau p'els carrers, per tot voreu finestres noves y derrerá elles, estols de joves que amb un llumet adavant fan bosses de plata.

Y de salut com anam? Vorem si n'parlarem un altre dia. Quant comprendem que per estar sans y robusts no hi ha com els aires del camp!

Ja fa temps, que uns quants subscriptors ens van derrerá perquè fessim una lledrada quantre la plaga d'atlots qu'en lo ferro de baldufa fan forats y esquisen les portes més ben dexades y los fronts més perfects, que l'amo no gosa a mirar.

Vertaderament mereix esser prohibit aquest joch per la destrossa que fan per hont sevulla; però no tengan por nostres amichs, que tot se arreglerá tornant tapar es forats y revestintse de paciencia per quant els atlots los ho tornin espenyar.

Anit, *El Orfeon Inquense*, obsequiará el capellá novell, Moss. Tomás Mora, amb una música de cançons polifòrniques, amb motiu d'haver celebrat, la seva primera Missa.

Un altre col·laborador nostre Moss. Jaume Pascual y Ferrer, de Binisalem, diumenje que vé cantarà Missa nova a la seva Parroquia.

Rebia nostra enhorabona.

A causa del consum que feya la fragata Inglesa fondetjada a n'es port de Pollensa, els ous per aquí s'han arribat a pagar a 6 reals dotena y el coní a 16 dècimes la terça; preus que may havíam vits tan alts.

Un dels nostres, ens escriu de Barcelona; qu'ha de venir a Palma a fer la seva propaganda per les eleccions municipals, en Lerroux, y que li acabassém Es Ca.

En Lerroux, es el gran inrriich de la respectable guardia civil, aquell diputat, qu'una vegada digué a les Corts, que go hi havia Deu y que l'humanitat no'n nessesitava. ¿Ja si deu trobar éll nessesari a la societat espanyola, que corri de poble en ciutat anunciant la seva existencia?

Però per nolt que fassaja may preguntarán ses mares a n'els seus infants jahont está en Lerroux? ni els petits contestarán; per tot, per tot, com contesten respecte de Deu, a pesar qu'ell tay claus per negar lo.

Si venia a Inca, «Es Ca» el saludaria en flocanili aquest himne triunfal:

Lerroux, Lerroux,

Lerroux! Lerroux!!...

d'esta ciutat.

Nyaf-a-nyaf-nyaf

Divenres passat comensá en S. Francesch la seva novena amb gran solemnitat.

Diumenje, dia 4 d'Octubre hi haurá festa. Ales set y mitja comunió general, a les nou y mitja ofici major ab sermó per Mossen Francesch Rayó, Completes la nit abans, y el vespre, a la conclusió de la novena, bendició papal y la piadosa cerimonia de la mort del Pobret d'Asís.

Limecres prop vinent, a l'Esglesia del convent del serrall, festa de Sant Jeroni, i amb completes la nit abans y missa solemne el dia del Sant, predicant el M. I. Sr. D. Mateu Grau canonje Penitencier.

(1) Tots els qui confesats y combregats visitin l'Esglesia de ses monjes tencades, aquest dia, resant 16 paternostros per intenció del Sumo pontifex, guanyen indulgencia plenaria remisió de tots es pecats, lo mateix que si visitavan les 4 principals Basíliques de Roma.

Publicacions rebudes

Hem rebut y agrahim a son autor, *Questions de llengua y literatura catalana*, per Moss. Antoni M. Alcover. Es un volum de 350 págines en 4.º estampat a can Amengual y Muntaner. Sobre aqueixes *Questions*, tenim un trebay en cartera p'el número vinent.

El núm. 17 de *Catalunya*, en glosa d'en Gishert, Ribet, Verdagner, Salvá, Bofil y Parareda y prosa d'en Llongueras, Aguiló y Alzina.

El núm. 39 de *Monterrat*, que publica trebays d'en Emili Vallés, Ricari Aragó, Joan Llongueras y altres.

El núm. 6 del xistós setmanari *La Barcelina*, que du bon text y caricatures que fan riure pes colfos.

El núm. 665 de *El Labriego*, revista de agricultura que publica trebays d'en Oliveras Massó, Luis Alvarez, Patrici y altres.

També reberem es programa de les solemnes festes, qu'el poble de Vilosell, celebra ab motiu de la festa major, y primer centenari del neixement del seu il·lustre fill, Sr. doctor don Joseph Caixal y Estradé, Bisbe que fou de la Seu d'Urgell y Príncep Spbira d'Andorra.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que retgiren a n'aquesta ciutat pijous passat:

Bassó (es quinta)	a	70'50
Xexa (sa cortera)	a	15'75
Blat id.	a	16'00
Ordi id.	a	10'50
Sivada id.	a	8'50
Id. forastera id.	a	7'25
Blat de les Indies id.	a	16'00
Faves cuitores id.	a	18'00
Id. ordinarisveyes id.	a	16'00
Id. novelles id.	a	16'00
Mongetes (confit) id.	a	50'00

Id. blanques id.	a	24'00
Fasols id.	a	26'00
Ciurons id.	a	21'00
Gallines (sa terça)	a	0'95
Galls id.	a	0'67
Conis id.	a	0'30
Ous (sa dotzena)	a	1'25
Patates (es quinta)	a	3'50
Cañom blanch id.	a	5'00
Id. negre id.	a	5'00
Safrá (s'unza)	a	3'00
Oli (sa mesura)	a	10'30
Figues seques (es quinta)	a	20'00

OSSOS Y LLEPADURES

Fuga de consonants

egoll. o. e. ca. e. o. e. a. o. ,
 i. e. a. o. e. a. au,
 i. u. e. o. e. e. au,
 i. i. u. e. o. o. i. o. .

Un Vey.

Sa solució diumenge qui vé.

SOLUCIONS AL NUM. PASSAT

1. *Al Trencá caps*. Es qui fan trenca caps jal's han trencat abans.

2. *Ables Semblanses*. 1.ª en que te ventre; 2.ª en que te coll; 3.ª en que s'estira; 4.ª en que se crema; 5.ª en que es de fust; y 6.ª en que te fuyes.

A l'Endevinaya popular. — Una bolla.

COLEGIO DE INCA

Bajo la advacación de Santo Tomás de Aquino, de 1.ª y 2.ª Enseñanza y Bellas Artes.

El 1.º del proximo Octubre, si se reúne un número limitado de alumnos, además de las asignaturas que comprende el grado de Bachiller, se abrirán las clases para carreras especiales, que a continuación se expresan.

1.º Preparación para el ingreso a las diferentes Academias Militares; a cargo de D. Bernardido Mulet, capitán de infantería; persona vent josamente conocida en esta materia, por el brillante resultado obtenido por sus alumnos en dichas Academias.

2.º Preparación para Peritos Agrimensores, Peritos Agrícolas y Sobrestantes y Delineantes de Obras Públicas, a cargo de D. Pedro Ferrer, capitán de infantería profesor de matemáticas; y D. Lorenzo Cruellas, Agrimensor, Perito Agrónomo y Maestro práctico de Obras.

3.º Idiomas; teórico-prácticos, del Frances e Ingles; a cargo de Mr. Maril, profesor con títulos académicos franceses.

Calculo mercantil y Teneduria de libro, nociones de Derecho mercantil a cargo de este mismo profesor.

4.º Geografía comercial y Estadística; a cargo de D. Lorenzo Cruellas, profesor de Geografía Universal en dicho Colegio.

Y 5.º Caligrafía; a cargo de D. Jaime Roselló profesor con título Elemental; encargado de la clase de 1.ª Enseñanza del Establecimiento.

Ciudad de Inca 16 Setiembre 1903.
 El Director.
 PEDRO FERRER

Tip. de Sastre y Pizarra S. Francisco 13 Inca.